

Posudek oponentky
na disertační práci Mgr. Gabriely Navrátilové
„Distribuční smlouva v mezinárodním obchodním styku“

Předložená disertace se zabývá zajímavým tématem distribuční smlouvy s cizím prvkem.

Autorka se snaží vymezit normativní rámec distribuční smlouvy s cizím prvkem. Jedním je záměrů disertace je definice distribuční smlouvy, přičemž distribuční smlouva jako taková není jako samostatný a specifický závazkový vztah v českém právu výslovně upravena, ostatně obdobně jako v řadě dalších právních řádů. Autorka se dále snaží srovnat distribuční smlouvu jakožto obchodní závazkový vztah a její pojetí v právních rádech vybraných států – a to ve Francii, Německu, Španělsku a Itálii. Zároveň je ve srovnávacím pohledu pojednáno o franchisingové smlouvě, a to jednak v rámci zvláštního vymezení, jednak v komparativním pohledu. Autorka se dále věnuje distribuční smlouvě v praxi, kde využívá svých vlastních zkušeností z advokátní praxe. Zamýšlí se i nad vybranými konkrétními soudními rozhodnutími, zejména judikáty Evropského soudního dvora a některých zahraničních vyšších soudů.

Práce je rozdělena do dvou základních částí, dále vnitřně rozčleněných, jimž předchází Úvod a po nichž následují Závěry. První část je věnována obecnému pojetí distribuční smlouvy a franchisingové smlouvy. Autorka se nejprve zabývá základním vymezením distribuční smlouvy v konfrontaci s blízkými smluvními typy a navazující judikaturou. Obdobně se poté věnuje franchisingové smlouvě, opět ve srovnávacím pohledu. Třetí subkapitolou je srovnání distribuční a franchisingové smlouvy, kde je z hlediska mezinárodního práva soukromého cenné především kolizněprávní posouzení obou smluvních typů a určení rozhodného práva. Druhá část se přímo zaměřuje na praxi, a to zejména na strukturu distribuční smlouvy a jednotlivá smluvní ujednání. Podkapitolu této části tvoří judikatura a vybrané právní otázky z praxe. Závěry shrnují přínos této disertace, který autorka spatřuje zejména v podrobné analýze smluvního typu distribuční smlouvy, ve srovnání se smlouvou franchisingovou.

Pro lepší přehlednost a čtivost by práce jistě zasloužila ještě jedno kontrolní čtení, při kterém by byly odstraněny některé věcné chyby (např. citované nařízení Komise 2790/1999 pozbylo platnosti a bylo nahrazeno Nařízením Komise 330/2010) a logické nepřesnosti.

Přestože se o to autorka na několika místech pokouší, v práci postrádám zobecňující definici toho, co může být pod pojmem „distribuční smlouva“ chápáno, o jaký se vlastně jedná vztah. Rovněž postrádám vysvětlení, proč do své práce zahrnula pojednání o franchisingové smlouvě, v jakých aspektech je podobná distribuční smlouvě či zda ji lze za určitý druh distribuční smlouvy považovat. Uspořádání a členění práce je nesourodé, respektive, jednotlivé části nejsou dostatečně provázány. Například není jasné, jak evropská legislativa týkající se kartelových dohod či zneužití dominantního postavení zasahuje do obsahu a právního rámce distribučních dohod. V této souvislosti lze konkrétně zmínit například popis ustanovení obchodního zákoníku v § 742 a násl. (omezení prodeje, smlouvy o výhradním prodeji) týkající se určitých omezení v mezinárodním obchodu, bez uvedení, zda, v jakém ohledu a za jakých okolností je třeba brát v potaz veřejnoprávní úpravu obsaženou evropské legislativě na ochranu hospodářské soutěže, případně český zákon o ochraně hospodářské soutěže, pokud by bylo na danou distribuční smlouvu bylo aplikováno. Rovněž chybí provázanost popisu právní úpravy s citovanou judikaturou. Je škoda, že autorka se zaměřila v těchto ohledech spíše na popis či analýzu jednotlivých úprav bez komplexnějšího pohledu na věc. Budu ráda, pokud se autorka práce alespoň na některé z těchto otázek zaměří při ústní obhajobě práce

Bez ohledu na výše uvedené výtky však lze konstatovat, že autorka dospívá k řadě vlastních názorů, práce je užitečná zejména z hlediska zevrubné analýzy obou smluvních typů, cenné jsou rovněž srovnávací poznámky ve vztahu k rozhodovací praxi.

Práci hodnotím pozitivně a pokládám ji za způsobilou pro obhajobu a za základ, aby po úspěšné obhajobě mohl být doktorandce Mgr. Gabriele Navrátilové udělen titul Ph.D.

V Praze dne 18.4.2011

JUDr. Lucie Bányaiová, Ph.D.